

Nejdůležitější je mít formu

Od této chvíle kudy chodíme, tudy sbíráme. Pěkné plastové obaly, misky, kelímky a vše, co nám poslouží jako forma. Můžeme použít i skleněnou misku, ale tu pak musíme vyložit potravinářskou folií a celý proces je pracnější. Vždy myslíme na to, že budeme potřebovat vnější i vnitřní část, mezi které vyléváme betonovou kaši. Podle toho hromadíme i velikosti obalů.

Kromě spousty obalů vyžaduje proces také misku, mísu, či vědro na míchání směsi. Dále budeme potřebovat pomůcku na míchání, kterou vybíráme podle velikosti nádoby. Hodí se vše od plastové lžičky po zednickou lžici.

Také využijeme zavírací sklenici na směs vody s plastifikátorem.

Na výrobu malých předmětů, kde je důležitá co největší jemnost kaše, upotřebíme plastové sítko, přes které přesejeme cement, abychom zachytili drobná zrníčka.

Na vymazání formy můžeme a nemusíme používat olej. Nenaolejujeme-li formu, počítáme s tím, že ji budeme muset naříznout a sloupnout, takže dojde ke zničení.

Budeme tedy potřebovat nůžky, kleštičky a odlamovací nůž.

| Bez rukavic ani ránu!

Při práci s cementem i betonovou směsí je potřeba dbát na bezpečnost a ochranu pokožky více než při jakémkoliv jiném tvoření.

Šestimocný chrom, jehož sloučeniny jsou v cementu přítomny, dokáže naše ruce pěkně potrápít. Směs cementu s vodou může vyvolat i popáleniny a poškodit naše oči. Ani dýchací ústrojí není před jemným cementovým prachem v bezpečí. Ale abychom vás zbytečně nestrašili, betonu není potřeba se bát, jen nesmíme lehkově zavrňovat ochranné pomůcky ani být zbrklí.

V pytlích, ve kterých se prodává, je sice cement smísen se speciálními redukčními činidly omezujícími účinky chromu na pokožku, přesto doporučujeme používat ochranné rukavice. Můžeme si vybrat z několika druhů – latexové, vinylové, nitrilové.

Rukavice pokaždé zkontrolujeme, nesmí se v nich objevit otvory, trhliny, praskliny a musí být dostatečně odolné proti poškození.

Vinylové rukavice jsou nejslabší, snadno se při používání poškodí, a navíc nejsou příliš pružné.

Latexové rukavice jsou vhodnější, pokud nejste na materiál alergičtí. Jsou pružné, pohodlné a pevné.

My nejčastěji používáme rukavice nitrilové, jsou pevnější a odolné. Také oceňujeme jejich poddajnost, po několika minutách se tvarově přizpůsobí ruce a pracuje se v nich naprosto komfortně. Ochranný krém na ruce po práci rozhodně prospěje.

K rukavicím doporučujeme triko s dlouhým rukávem a o horní polovinu těla máme postaráno. Její dolní část zahalíme do kalhot a plných bot, kdyby trocha betonu ukápla či vytekla.

Naprostým začátečníkům by mohly dobře posloužit také ochranné brýle, sem tam něco nečekaně vystříkne.

Tři, dva, jedna... START!

Betonový kelímek

Budeme potřebovat dva kelímky různé velikosti, nejlépe 0,5 litru a 0,2 litru. Druh naprosto libovolný, ale pro výsledný efekt je lepší mít větší kelímek vroubkovaný. Beton krásně opíše tvar kelímku a převezme na sebe i sebemenší vzor, třeba rysku 0,5 l.

1. Smícháme cement s vodou tak, abychom získali kašovitou hmotu, kterou vlijeme asi do poloviny většího kelímku. Do menšího kelímku vložíme zátěž, třeba kameny, a zatížený kelímek vtlačíme do betonu. Pokud klesá, uберeme zátěž, pokud vyjíždí nahoru, zatížíme víc. Snažíme se udržet kelímek rovně. Dolijeme zbytek betonu až po horní okraj velkého kelímku. Pokud se vnitřní část naklání, zafixujeme ji přelepením celé horní části.

2. Zakryjeme fólií, aby beton nevysychal příliš rychle, uložíme na chladnější místo a počkáme tři dny. Pokud je tepleji, raději povrch jednou denně pokropíme. Po třech dnech můžeme odstranit kelímky, ale necháme pod fólií ještě aspoň do konce týdne. Horní část zabrousíme smirkovým papírem a můžeme dozdobit barvami.

